

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **I. B.** proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 15. srpna 2011 č.j. MSK 144935/2011

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen přestupkový zákon), neboť svým jednáním porušil ust. § 17 odst. 5 písm. e), f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon silničním provozu) tím, že dne 23.11.2010 ve 14:30 hod ve Frenštátě pod Radhoštěm v Martinské čtvrti na místní komunikaci na čtyřramenné křižovatce před firmou ČASPO předjížděl vysokozdvizný vozík zn. Toyota, který odbočoval vlevo a jehož řidič měl zapnuté znamení o změně směru jízdy vlevo. V důsledku toho došlo ke střetu s vysokozdvizným vozíkem Toyota. Při nehodě došlo ke škodě na vozidle Lexus převyšující částku 100.000,- Kč. Byla mu uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000,- Kč stanovené podle vyhlášky Ministerstva vnitra ČR č. 23/1996 Sb. ve lhůtě do 2 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Žalovaný k odvolání žalobce přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Frenštát pod Radhoštěm, odboru dopravy ze dne 26.4.2011 č.j. OD/30728-10/4691-2010/KV, kterým byli:

1. T. P. uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. i/ zákona o přestupcích,

2. I. B. uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. f/ bod 7 přestupkového zákona a rozhodl tak, že podle § 90 odst. 1 písm. c/ správního řádu napadené rozhodnutí změnil následovně: V bodě 1. výroku o vině T. P. právní kvalifikaci přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. i/ přestupkového zákona změnil na kvalifikaci přestupku podle ust. § 125 c odst. 1 písm. k/ zákona o silničním provozu, v části výroku o vině T. P. text „ustanovení § 22 odst. 8 přestupkového zákona“ vypustil a nahradil „ustanovení § 125 odst. 4 písm. f/ zákona o silničním provozu“ a v části výroku o vině T. P. pokutu 2.500,- Kč snížil na částku 2.000,- Kč. Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu napadené rozhodnutí ve zbytku potvrdil. V odůvodnění uvedl, že I.B. prostřednictvím zmocněného zástupce podal do rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, v němž namítá, že správní orgán jej ve svém rozhodnutí uznal vinným, aniž by byla vina náležitým způsobem prokázána. Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i spisovou

dokumentaci. Pokud se týká procesního postupu správního orgánu I. stupně od okamžiku obdržení spisové dokumentace Policie ČR, zahájení řízení o přestupku, sdělení obvinění ze spáchání přestupku, předvolání obviněných T.P. a I. B. k ústnímu jednání a poučení poškozených stran připojit se s nárokem na náhradu škody, pak v tomto směru správní orgán I. stupně postupoval správně a v souladu s právním předpisem. Dále se odvolací orgán zabýval posouzením skutku jak obviněného I. B. tak i obviněného T. P. Při posouzení skutku I. B. vycházel z ust. § 17 odst. 5 písm. e/ zákona o silničním provozu, které stanoví, že řidič nesmí předjíždět, dává-li řidič vpředu jedoucího vozidla znamení o změně směru jízdy vlevo a není-li možné předjetí vpravo podle odst. 1 nebo předjetí v dalším jízdním pruhu vyznačeném na vozovce v tomtéž směru jízdy. Dále vycházel z ust. § 17 odst. 5 písm. f/ téhož zákona, které stanoví, že řidič nesmí předjíždět na křižovatce a v těsné blízkosti před ní; tento zákaz neplatí na hlavní pozemní komunikaci. Správní orgán se vypořádal se všemi námitkami, které odvolatel vznesl ve svém odvolání.

[3] Rozhodnutím Městského úřadu Frenštát p. R., odborem dopravy a silničního hospodářství dne 26.4.2011 č.j. OD/30728-10/4691-2010/KV byl uznán vinným z přestupku:

1. T. P. uznán vinen tím, že dne 23.11.2010 ve 14.30 hod. ve Frenštátě pod Radhoštěm v Martinské čtvrti na místní komunikaci na čtyřramenné křižovatce před firmou ČASPO odbočoval vlevo s vysokozdvížným vozíkem zn. Toyota, přitom nedbal zvýšené opatrnosti a dostatečně se nepřesvědčil, zda není předjížděn, v důsledku toho došlo ke střetu s vozidlem Lexus, rz X, jehož řidič ho v tu chvíli předjížděl vlevo. Při nehodě došlo ke škodě na vozidle Lexus převyšující 100.000,- Kč. Svým jednáním porušil ust. § 21 odst. 1 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. i/ přestupkového zákona. Proto byla podle ust. § 22 odst. 2 přestupkového zákona v souladu s ust. § 11 odst. 1 písm. b/ a ust. § 12 odst. 1 přestupkového zákona uložena sankce - pokuta ve výši 2.500,- Kč s povinností uhradit do jednoho měsíce od nabytí právní moci rozhodnutí a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč do jednoho měsíce od nabytí právní moci rozhodnutí.

2. I. B., nar. X uznán vinným tím, že dne 23.11.2010 ve 14.30 hod. ve Frenštátě pod Radhoštěm v Martinské čtvrti na místní komunikaci na čtyřramenné křižovatce před firmou ČASPO předjížděl vysokozdvížný vozík zn. Toyota, který odbočoval vlevo a jehož řidič měl zapnuté znamení o změně směru jízdy vlevo. V důsledku toho došlo ke střetu s vysokozdvížným vozíkem Toyota. Došlo ke škodě převyšující 100.000,- Kč. Tímto jednáním porušil ust. § 17 odst. 5 písm. e/, f/ zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst. 1 písm. f/ bod 7 přestupkového zákona, za což mu podle ust. § 22 odst. 7 přestupkového zákona v souladu s ust. § 11 odst. 1 písm. b/, c/ a ust. § 12 odst. 1

přestupkového zákona byla uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč se splatností do dvou měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6-ti měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a dále uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000,- Kč do dvou měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. V odůvodnění správní orgán uvedl, že má za spolehlivě prokázáno, že I.B. začal v těsné blízkosti před křižovatkou, která není označena dopravními značkami a platí zde přednost zprava, předjíždět dvě vozidla, a to vozidlo autoškoly zn. Škoda Fabia, ve kterém jela jako instruktorka výcviku E. L. a které řídil její žák, a vysokozdvížný vozík, který jel před vozidlem autoškoly, a na kterém bylo dáváno znamení o změně směru jízdy vlevo. Že bylo na vysokozdvížném vozíku dáváno znamení o směru jízdy vlevo a že toto znamení bylo dáváno včas před odbočením, potvrzuje výpověď svědkyně E. L.

Obsah žaloby

[4] Žalobce žalobou ze dne 19.10.2011 (u soudu napadlo dne 20.10.2011) navrhl rozhodnutí žalovaného zrušit a o rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyslovit, že nenabylo právní moci. Vymezil následující žalobní body:

- nebyli slyšeni jako svědci policisté, když nejdříve k nehodě se dostavili policisté Městské policie, kteří provedli u účastníků dopravní nehody dechovou zkoušku na přítomnost alkoholu, pak následovali policisté z Nového Jičína,
- správní orgán se nezabýval skutečností uvedenou v protokolu o ústním jednání ze dne 14.2.2011, že obviněný P. uvedl, že v době nárazu s vozíkem stál. Z toho lze usuzovat, že žalobce nepředjížděl, jak se to snaží tvrdit správní orgán, ale objížděl pevnou překážku v dopravě,
- nebyl slyšen jako svědek žák autoškoly, i když to žalobce namítal,
- správní orgány se nezabývaly skutečností, že pokud dojde k dopravní nehodě, závisí způsob potrestání viníka především na závažnosti autonehody a také na dalších okolnostech. Závažnost dopravní nehody totiž určuje, zda se její viník dopustil trestného činu nebo pouze přestupku, s ohledem na výši škody převyšující částku 100.000,- Kč. Pokud dojde k dopravní nehodě, které se účastní vozidlo viníka, není naplněna skutková podstata přestupku v dopravě,
- rozhodnutí žalovaného ze dne 15.8.2011 bylo doručeno dne 22.8.2011 pouze zmocnění žalobce JUDr. J. V., který žalobce zastupoval na základě plné moci ze dne 4.5.2011 a do dne podání žaloby nebylo citované rozhodnutí doručeno žalobci, přičemž správní orgán I. stupně vyznačil právní moc výkonu rozhodnutí vůči žalobci s datem 2.9.2011.

Žalobce při podání žaloby byl zastoupen advokátem Mgr. Karlem Stříbným (EČ 1782) na základě plné moci ze dne 19.10.2011 (č.l. -5-). Tato plná moc zanikla smrtí

advokáta; dnem 27.12.2013 byl uvedený advokát vyškrtnut ze seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žaloby. K námitce ohledně svědecké výpovědi policistů uvedl, že z námítky žalobce není zřejmé, o čem by měli tito policisté vypovídat, jaké skutečnosti by jejich výslech měl prokázat a proč je tedy jejich svědectví tak důležité. Důkaz výslechem těchto svědků žalobce ve správním řízení nenavrhoval. Žalovaný neshledává důvod, aby tito svědci byli k dané věci vyslechnuti: neviděli předmětný skutkový děj, tedy jízdu řidičů vozidel bezprostředně přecházející střetu, ani jiné okolnosti dopravní nehody, jejich výpovědi proto podle žalovaného nemohou prokázat žádnou pro věc relevantní skutečnost. Žalobce poukazuje na to, že řidič vysokozdvížného vozíku P. při ústním jednání uvedl, že v době nárazu s vozíkem stál, žalobce tedy namítá, že se nejednalo o předjíždění, nýbrž o objíždění pevné překážky. Žalovaný k tomu uvádí, že v průběhu správního řízení žalobce naprosto nezpochybňoval, že jeho jednání je posuzováno jako předjíždění, což mu bylo sděleno již v oznámení o zahájení řízení. Naopak při ústním jednání výslovně uváděl, že vysokozdvížný vozík začal předjíždět a když byl na jeho úrovni a z místa řidiče viděl přímo k řidiči vozíku do kabiny, tak řidič s vozíkem najednou otočil doleva a lyžinami do něj narazil. Žalobce vytrhuje citovanou větu z kontextu celkového vyjádření řidiče P. Jestliže řidič P. uvedl, že v době nárazu s vozíkem stál, nevyplývá z toho, že stál také v době, kdy žalobce úkon předjíždění započal, resp. kdy jedoucí vysokozdvížný vozík spatřil a rozhodl se manévr předjíždění nepřerušit. Z celého vyjádření řidiče P. a rovněž z výpovědi svědkyně L. vyplývá, že žalobce předjížděl vysokozdvížný vozík v době, kdy tento nestál, ale pohyboval se. Podle žalovaného se proto zcela evidentně jedná o předjíždění, nikoliv o objíždění vozidla. Žalobce namítá, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s námitkou, že nebyl jako svědek vyslechnut žák autoškoly, přímý účastník nehody, který řídil vozidlo, v němž na místě spolujezdce jela svědkyně L., učitelka autoškoly. Žalovaný uvádí, že s touto odvolací námitkou se vypořádal, a to na str. 5 napadeného rozhodnutí. Námitka ohledně výše škody ve vztahu k přestupkovému řízení se zcela míjí s předmětem řízení. Samotné způsobení dopravní nehody bez dalšího nespadá pod skutkovou podstatu žádného trestného činu – mohlo by se jednat nanejvýš o způsobení škody na cizím majetku neoprávněným užíváním motorového vozidla (§ 207 tr. zákoníku), o což však v daném případě nešlo – ani pod skutkovou podstatu žádného přestupku. Správní orgány rozhodují nikoli o dopravních nehodách jako takových, nýbrž o přestupcích, mimo jiné přestupcích účastníků dopravních nehod. V daném případě nešlo o dopravní nehodu, již by se účastnilo pouze vozidlo žalobce, ale šlo o střet dvou vozidel. Správní orgány přitom rozhodovaly o přestupku, který žalobce spáchal nikoliv tím, že způsobil škodu na

vozidle (ať už na vozidle, které řídil, nebo na vozidle jiné osoby), ale tím, že předjížděl jiné vozidlo v rozporu se zákonem. K námitkám týkajícím se doručování napadeného rozhodnutí žalovaný uvádí, že podle § 34 odst. 2 správního řádu se doručují písemnosti pouze zástupci, s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat. Napadené rozhodnutí bylo v souladu s tímto ustanovením oznámeno doručením stejnopisu písemného vyhotovení zmocněnci žalobce, JUDr. J. V., nikoli též žalobci samému. Zmocněnec rozhodnutí převzal dne 22.8.2011, zmocněnec druhého účastníka řízení pak rozhodnutí převzal dne 2.9.2011, čímž nabylo právní moci. Ustanovení § 23 a 24 správního řádu, která upravují podmínky fikce doručení, na projednávanou věc nedopadají, neboť zmocněnec žalobce rozhodnutí fakticky převzal. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.6.2011, sp. zn. 8 As 31/2011, se na projednávanou věc rovněž nevztahuje, neboť se zabývá vztahem mezi doručováním do datové schránky adresáta a doručováním prostřednictvím pošty.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] • Dne 21.12.2010 obdržel Městský úřad Frenštát pod Radhoštěm oznámení přestupku včetně úředního záznamu vystaveného Policií ČR a protokolu o nehodě v silničním provozu ze dne 23.11.2010 včetně fotodokumentace.

- Dne 17.1.2011 Městský úřad Frenštát pod Radhoštěm zahájil přestupkové řízení včetně předvolání k ústnímu jednání, které bylo jak T. P. tak I. B. doručeno 19.1.2011. K ústnímu jednání na 14.2.2011 byla předvolána svědkyně E. L.
- Dne 14.2.2011 proběhlo ústní jednání za přítomnosti obou obviněných plus svědkyně.

[7] K ústnímu jednání dne 14.2.2011 se dostavili oba obvinění i předvolaná svědkyně. Obviněný I.B. uvedl, že před ním jelo vozidlo autoškoly, které se nedalo předjet a na rovince za levotočivou prudkou zatáčkou dojeli vysokozdvizný vozík, který jel na vozovce vpravo a autoškola odbočila vpravo; vlevo bylo dostatek místa na předjetí, a jelikož nedávalo znamení o změně směru jízdy, vysokozdvizný vozík začal předjíždět. V okamžiku, kdy byl na jeho úrovni, tak řidič s vozíkem najednou otočil doleva a lyžinami do něj narazil. Řidič došel pro majitele firmy. Obviněný T.P. uvedl, že jel s vysokozdvizným vozíkem a při odbočování vlevo do areálu firmy došlo ke střetu s vozidlem Lexus. Ke střetu došlo na křižovatce, která navazuje na hranici pozemku firmy Triton, asi 2 m od hranice pozemku. Při odbočování se podíval doprava, nejsou tam dopravní značky, podíval se za sebe, tam bylo auto autoškoly, pak se podíval doleva, přitom měl zapnutý blinkr doleva, a když se podíval znovu doprava, viděl, že autoškola

už odbočila vpravo a on začal odbočovat vlevo a došlo ke střetu. Vozidla si nevšiml. Znamení o směru jízdy měl zapnuté už delší dobu před odbočením. Svědkyně uvedla, že v inkriminovanou dobu jela jako instruktor výcviku ve vozidle autoškoly, které řídil její žák, a když vyjeli ze zatáčky, uviděla vysokozdvížný vozík a všimla si, že má zapnuté znamení o změně směru jízdy vlevo. Vzhledem k tomu, že chtěli pokračovat v přímém směru, zpomalili, neboť vozík zpomalil. Viděli, že vozík začíná odbočovat doleva, řidič vozíku se podíval doprava, viděla, jak vytočil hlavu a ona s žákem začala dojíždět ke křižovatce a připravili se k tomu, že budou dávat přednost zprava. V tom okamžiku uviděli z levé strany dost rychle přijet vozidlo značky Lexus. Pak viděli, jak řidič vysokozdvížného vozíku už provádí manévr odbočování, už byl vytočený, najednou z levé strany přijelo vozidlo Lexus a došlo k nehodě. Dále uvedla, že situaci v místě nehody dobře zná, jezdí zde s žáky autoškoly pravidelně, protože se jedná o křižovatku, kde není přednost v jízdě určena dopravní značkou, tedy zde platí přednost zprava, křižovatka je nepřehledná, je proto třeba najet si do místa, odkud je do ní dobrý výhled. Znamení o změně směru jízdy dobře viděli, zpomalili proto, že vysokozdvížný vozík nemůže vyvinout takovou rychlost jako osobní auto.

[8] Dne 26.4.2011 bylo vydáno Městským úřadem Frenštát pod Radhoštěm, odborem dopravy rozhodnutí č.j. OD/30728-10/4691-2010/KV. Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno u téhož správního orgánu dne 18.5.2011 odvolání toliko žalobcem.

Právní úprava

[9] Podle ust. § 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. *s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.*

[10] Podle ust. § 17 odst. 5 písm. e/ zákona o silničním provozu *Řidič nesmí předjíždět, dává-li řidič vpředu jedoucího vozidla znamení o změně směru jízdy vlevo a není-li možné předjetí vpravo podle odstavce 1 nebo předjetí v dalším volném jízdním pruhu vyznačeném na vozovce v tomtéž směru jízdy.*

[11] Podle ust. § 17 odst. 5 písm. f/ zákona o silničním provozu *Řidič nesmí předjíždět na křižovatce a v těsné blízkosti před ní; tento zákaz neplatí*

1. *jde-li o předjíždění vpravo podle odstavce 1,*
2. *jde-li o předjíždění jízdních kol, mopedů a motocyklů bez postranního vozíku,*
3. *na hlavní pozemní komunikaci,*
4. *na křižovatce s řízeným provozem.*

Právní posouzení věci samé

[12] Soud nepřisvědčil žalobci v námitce ohledně nesprávného doručování rozhodnutí žalovaným správním orgánem. Žalobce, odkazoval-li na ust. § 72 odst. 1 správního řádu, zcela pominul ust. § 34 správního řádu (viz odst. [9] tohoto rozsudku). Je právem každého účastníka správního řízení se nechat zastoupit a je jen na účastníku řízení, zda a jakého zmocněnce si zvolí a v jakém rozsahu mu udělí plnou moc (§ 33 správního řádu). Žalobce dne 4.5.2011 udělil plnou moc pro JUDr. Jiřího Volného v plném rozsahu pro zastupování ve věci předmětné dopravní nehody. Z tohoto důvodu žalovaný byl povinen své rozhodnutí ze dne 15. srpna 2011 doručit zástupci žalobce.

[13] Soud neshledal důvodnými ani námitky ohledně svědků, kteří nebyly slyšeni ve správním řízení. V první řadě soud zdůrazňuje, že volba, množství a druh prováděných důkazů, je věcí správního uvážení. Obviněný bezesporu má právo navrhnout důkazy, je však na správním orgánu, zda každému takovému návrhu vyhoví. Měl-li správní orgán za prokázané i bez výpovědi svědka - žáka autoškoly, že skutkový děj je jinými důkazními prostředky prokázán, pak nebyl povinen návrh obviněného akceptovat. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí na námitku účastníka řízení v tomto smyslu reagoval. Soud se ztotožnil s názorem správních orgánů, že výpověď učitelky autoškoly byla dostatečná a výslech žáka auta autoškoly by byl nadbytečný. Pokud se týká event. svědeckých výpovědí policistů, pak soud je přesvědčen, že ani v tomto správní orgány nepochybily, jestliže policisty jako svědky nevyslechly. Policisté Městské policie i policisté Policie ČR nebyli přímými účastníky nehody. Městští policisté pouze prováděli u řidičů dechovou zkoušku na zjištění alkoholu. Policisté Policie ČR již provedli ohledání, fotodokumentaci a náčrtek místa nehody a zjištění prvních informací od účastníků nehody a svědkyně – učitelky autoškoly. Policisté nebyli očitými svědky předmětné dopravní nehody. Výpověď svědkyně, učitelky autoškoly, která byla v okamžiku nehody v místě nehody, bylo dostačující pro závěr o spáchání předmětného přestupku. Správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci, a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí, dostály. Správní orgán vyslechl oba obviněné a výslech i svědkyni a dospěl k závěru, že tyto důkazy jsou postačující. Správní orgán se dostatečně ve svém odůvodnění

vypořádal s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí je přezkoumatelné.

[14] Soud se neztotožnil s tvrzením strany žalobce, že tento vzhledem ke skutečnosti, že obviněný P. sám u ústního jednání uvedl, že v době nárazu s vozíkem stál, objížděl pevnou překážku v dopravě a nikoliv předjížděl. V této souvislosti je nutno v první řadě konstatovat, že k dopravní nehodě došlo na čtyřramenné křižovatce bez dopravního značení, tedy při respektování pravidla „přednosti zprava“. Z výpovědi svědkyně pak vyplynulo, že toto místo dobře zná, jezdí tam s žáky autoškoly pravidelně, křižovatka je nepřehledná, je proto třeba najet si do místa, odkud je do křižovatky dobrý výhled. Jestliže řidič při výjezdu do takovéto křižovatky zastaví, aby získal dobrý přehled o dopravní situaci, nelze toto zastavení chápat jako pevná překážka v dopravě opravňující další účastníky provozu toto vozidlo v křižovatce objíždět.

[15] Pokud se týká poslední žalobní námitky zpochybňující vzhledem k výše způsobené škodě zákonost přestupkové řízení jako takového a naplnění skutkové podstaty přestupku v dopravě soud v první řadě odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu spis. zn. 2As 38/2010-70 ze dne 3.6.2010. Tento judikát se vztahuje k ust. § 22 odst. 1 písm. i) přestupkového zákona (dnem 1.8.2011 došlo k jeho zrušení zákonem 133/2001 Sb.). Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že cit. ustanovení dopadá pouze na ty případy, kdy porušením zvláštního právního předpisu je způsobena dopravní nehoda, v jejímž důsledku vznikne hmotná škoda na jiném vozidle, než kterým byla tato nehoda způsobena. Pokud tato škoda vznikne výlučně na vozidle, kterým byla tato nehoda způsobena, připadá v úvahu jen spáchání přestupku podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. O tento případ se tedy jedná i v nyní projednávané věci, kdy škoda převyšující částku 100.000,- Kč byla způsobena výlučně na vozidle žalobce.

[16] Ze všech výše uvedených důvodů krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl, přičemž rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ust. § 512 odst. 1 s.ř.s.

[17] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal a také mu žádné nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 19. února 2014

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně